

بیمارستان شهید دکتر قلی پور بوکان

دیگوکسین

Digoxin

تهیه کننده:

سلیمان پوررشید

کارشناس ارشد پرستاری

سوپروایزر آموزش سلامت

خسرو قادریان

کارشناس ارشد پرستاری

سرپرستار CCU

تایید کننده: دکتر مکانیلی

متخصص قلب و عروق

کد سند: HEUBQH 54/63

تاریخ تدوین: ۱۴۰۲/۱۱/۲۰

واحد آموزش پرستار و پیگیری: ۴۳۸

۰۴۴۴۶۳۳۰۷۰۱ - ۴

۱۴- دارو ترجیحا" با معده خالی و با یک لیوان پر از آب مصرف شود. البته همراه غذا یا بعد از غذا هم اشکالی ندارد. بهتر است صبح ها ناشتا خورده شود تا کمتر فراموش شود.

۱۵- مصرف دارو در دوران حاملگی و یا شیردهی حتما با دستور پزشک ادامه یابد یا کاهش یابد. از مصرف داروهای ضدبارداری و گیاهی اجتناب ورزید. همزمان با مصرف این دارو آنتی اسید استفاده نکنید.

۱۶- برای جلوگیری از اشتباه دارویی با توجه به شباهت برخی از داروها به همدیگر، هیچ گاه قرص های مختلف را در داخل یک ظرف با هم مخلوط نکنید.

۱۷- اگر در حال مصرف یک داروی ادرار آور هستید که پتاسیم بدن را دفع می کند، با نظر پزشک معالج مکمل پتاسیم مصرف کنید. اگر بدن تان پتاسیم کافی نداشته باشد(کمتر از ۳ باشد) ممکن است، مسمومیت با دیگوکسین رخ دهد.

Reference:

<https://patient.info/medicine/digoxin-lanoxin>

۸- دارو را در ظرفی مقاوم به نور و هوا نگهداری نمایید. دور از دسترس کودکان و دور از گرما، حرارت، رطوبت و نور مستقیم نگهدارید.

۹- دارو را به طور ناگهانی قطع نکنید.

۱۰- دفع این دارو از بدن از طریق کلیه ها می باشد؛ در صورتی که دچار مشکلات کلیوی هستید حتما به پزشک خود اطلاع دهید.پ

۱۱- از مواد غذایی حاوی پتاسیم استفاده کنید مانند موز، پرتقال، گوجه فرنگی، گریپ فروت، هلو، آلو، طالبی، اسفناج، ریواس، سیب زمینی، گوجه فرنگی

۱۲- از گرمای بیش از حد یا کمبود آب بدن در هوای گرم یا ورزش شدید خودداری کنید زیرا در اثر کم شدن آب بدن مسمومیت ناشی از دیگوکسین رخ می دهد.

۱۳- از مصرف غذاهای سرشار از کلسیم مانند شیر، ماست، پنیر و دوغ، کشک و خامه، کلم اسفناج بادام درختی و لوبیا ۲ ساعت قبل یا بعد از مصرف دیگوکسین خودداری کنید.

مددجوی گرامی

دیگوکسین دارویی است که برای درمان مشکلات قلبی از جمله نارسایی قلبی مورد استفاده قرار می گیرد. نارسایی قلبی شرایطی است که قلب نمی تواند خون کافی را برای تامین احتیاجات بدن پمپ نماید. در این شرایط داروی دیگوکسین باعث بهبود توانایی قلب در پمپ کردن خون می شود.

همچنین دیگوکسین در افرادی که مبتلا به نامنظمی ضربان قلب یا ضربان سریع می باشند هم تجویز می شود و باعث کنترل و آهسته کردن ضربان قلب در آنها می گردد. این دارو منشا گیاهی دارد که از گیاه دیجیتالیس یا گل انگشت دانه بدست می آید.

این دارو به دو صورت تزریقی (IV) و خوراکی موجود است که در اکثریت موارد فرم وریدی صرفاً "مصرف داخل بیمارستانی دارد. قرص های دیگوکسین در بسته بندی های پوشش دار، حساس به نور؛ و با دوز 0/25mg موجود است.

توصیه های لازم در مورد این دارو

۱- دارو را هر روز در وقت معین مصرف کنید. البته گاه بنا به نظر پزشک تان باید ۳ یا ۵ یا ۶ روز در هفته و یا به صورت های دیگر مصرف کنید.

۲- شما باید نحوه شمارش نبض خود را یاد بگیرید. قبل از خوردن دارو هر بار نبض خود را کنترل کنید و در صورتی که ضربان نبض تان کمتر از ۶۰ بار در دقیقه بود (مخصوص بزرگسالان) با اطلاع و صلاحدید پزشک داروی خود را مصرف نمایید.

نکته: در کودکان با توجه به گروه سنی تعداد حداقل نبض مدنظر قرار می گیرد معمولاً ۱۰۰ ضربه در دقیقه نباید کمتر شود، در هر حال با پرستاران بخش در این خصوص مشورت شود.

۳- در صورت بروز هرگونه نشانه مسمومیت با دیگوکسین از قبیل کاهش اشتها، تهوع، استفراغ، اسهال، خستگی و ضعف و خواب آلودگی، درد معده، گیجی، یا آهسته شدن شدید ضربان نبض، تاری دید و یا دیدن هاله نورانی (مشاهده یک هاله زرد متمایل به سبز اطراف چراغ ها) و همچنین در صورت تورم دست ها و پاها، ادم و سرفه مقاوم، افزایش وزن

ناگهانی ۱/۵ کیلوگرم به پزشک مراجعه کنید.

۴- این دارو از داروهای بسیار حساس قلبی بوده و مصرف بیشتر یا کمتر از مقدار دستور داده شده توسط پزشک می تواند عوارض جدی و خطرناک برای شما داشته باشد.

۵- در صورتی که یک نوبت مصرف دارو را فراموش کردید و بیش از ۱۲ ساعت از آن گذشته باشد به هیچ وجه این دوز را مصرف نکنید و یا دوز بعدی را دو برابر نکنید و برنامه دارویی معمول تان را ادامه دهید.

۶- اگر نیاز به عمل جراحی یا نیاز به مصرف درمان اضطراری دیگری دارید؛ پزشکان را از مصرف دیگوکسین آگاه نمایید.

۷- به علت احتمال تداخل این دارو با داروهای دیگر حتماً قبل از مصرف هر داروی دیگری با پزشک خود مشورت کنید؛ مانند کینیدین، آمیودارون، وراپامیل، پروپافنون، داروهای ضد فشارخون، قرص های کاهش وزن، آمفتامین ها، داروهای آسم، داروهای سرماخوردگی، سرفه، سینوزیت، داروهای کاهش کلسترول مانند کلسترامین، داروهایی که روی کلسیم و پتاسیم خون تاثیر می گذارند، آنتی بیوتیک هایی مانند تتراساکلین و اریتروماسین